

# Concertverslag CKV Scapino



Concertverslag door een scholier  
594 woorden  
19 jaar geleden

★ 4,2  
13 keer beoordeeld

Vak

CKV

Scapino Ballet Rotterdam

Choreograaf: Ed Wubbe, Musicus/ componist: John Cale

Vrijdag 29 januari 2000

Plot

De dansproductie 'Nico' is gebaseerd op het leven en werk van de gelijknamige cultzangeres. Wubbe nam Nico's muziek en poëzie als uitgangspunt zonder al te verhalend te worden en presenteerde een mozaïek van impressies die veel ruimte laten aan de fantasie van de toeschouwer.

Er is sprake van conflicten, deze zijn afhankelijk van de muziek. Het stuk was meer uiting van gevoelens. Dit was aan de bewegingconstructie wel zichtbaar.

Het toneelbeeld

De voorstelling vond plaats in een zaal, het publiek zat op de tribune. Dat had geen speciale effect. Wat wel een bepaald effect had was het décor, de muziek, de attributen en het licht. Je zag de dansers door een deurtje naar binnen komen, de muur was niet vlak, maar had een golfvormig oppervlakte. Door het schijnen van het licht op de danseres, zag men de schaduwen op de golfvormige muur meedansen. Een filmscherm dat aan de plaffond hing gaf een contrast tussen beeld en dans en een overeenkomst tussen muziek en beweging. Dit gebeurt op een harmonieuze manier. Ik denk dat de filmscherm iets symbolisch had. Wat dat is weet ik nog niet.

Het toneelbeeld is medebepalend voor de thematiek van de voorstelling.

Muziek en geluidseffecten

Cale maakte een compositie in twaalf delen, afgewisseld met zes van Nico's songs, o.m. 'You forgot to answer' 'Nibelungen' en 'Abschied'. De songs zijn afkomstig van haar solo-albums die door Cale werden geproduceerd. Samen met Cale's nieuwe muziek – milde piano, melancholieke altviolen en snerpande elektrische gitaar – vormen ze in de voorstelling een geheel.

## Personages

Er waren geen belangrijkste personages, omdat alle dansers een belangrijke rol hadden en omdat het om het samen spel gaat is hier geen sprake van 'onderlinge relaties, maar samenspel. De gegevens met betrekking op de dansers komen uit mijn hoofd. Ik leefde mee met de videobeelden en met het geheel van het samenspel tussen de dansers.

## Thematiek en interpretatie:

Niet alleen voor mij, maar ook voor Ed Wubbe en zijn gezelschap, was het leven van de roemruchte zangeres Christa Päffgen (Nico) het belangrijkste thema. Agressie, frustratie en machteloosheid was, volgens mij, aan de bewegingen te zien. Muziek, beeld en dans hebben mijn interpretatie bepaald. Ik denk wel dat de regisseur een geheel eigen visie op het stuk heeft gerealiseerd en dat hij, in samenwerking met John Cale, daarin geslaagd is.

Ik denk dat de gevoelens (die het thema vormen) die het thema oproept, door iedereen anders worden ervaren en dat de betekenis van het thema dus sommigen dieper zou treffen dan anderen.

## Structuur en genre

De opbouw van het stuk: het begon met een stukje film over Nico, tegelijkertijd was haar muziek hoorbaar. Na het filmpje kwamen de dansers het podium op en, heel verrassend, ze gingen dansen. Niet allemaal tegelijk, de meeste gingen even zitten en op hun beurt wachten. Er tussendoor werden zo nu en dan, weer, stukjes film laten zien.

Pauze. En de dansers dansten nu, in het tweede gedeelte, bijna aan het eind wel allemaal tegelijk. Diepere betekenis? Het genre is niet erg onduidelijk. Volgens mij gaat het om een Thematisch ballet

## Recensie

Ik vond deze voorstelling erg geslaagd, als geheel gezien. De combinatie van muziek, beeld en dans vond ik erg bijzonder, het gaf een speciaal effect aan het geheel. De dansers waren, naar mijn idee, goed voorbereid en ze konden ook moeilijke bewegingen maken, bewegingen die je niet zomaar eventjes doet maar waarvoor je lang moet oefenen. Hoe de dansers met elkaar spelden, heeft het meest indruk op mij gemaakt. Het gebruik van de theatrale middelen kon, volgens mij niet beter, geluid, dans en beeld in een voorstelling!